

скрить въ кюмурлукътъ; а въ хайдушкята Сливенъ, гдѣто спорѣдъ казванието на Газибарова, че шипченетата отдавна биле истрити, юнацитъ направили единъ геведжъ и са оттѣглили на Бармукъ-байръ, гдѣто са сражили съ черната папаска

Чирпанъ (стр. 278 — 279). Автора на кратко рассказва за главните дѣйци на чирпанското бунтовническо движение предъ 1875 год. Организаторъ на това движение сѫ били: Стою Филиповъ Пощата (гледай IV книж. миналото); Иванъ Попъ Андоновъ; Тане Щевъ и Атанасъ Тянковъ. Послѣднитъ двама юнаши билы арестувани въ с. Морсалково отъ кмета Чорбаджи Манолъ, турско ухо; а първите двама, като видели, че чирпанската „дебелокожа рая“ се бои отъ хрѣткигъ на Сайдъ-ага, избѣгали въ Романия. Предъ нощта на 16 септ. 1875 год. въ Чирпанъ се разиграла слѣдната, не бивала до сега сцена: синоветъ — бунтовници били арестувани отъ бащите си — вѣрни поданици на Падишаха: благоразумните бащи арестували въ зимниците неразбраниетъ си синове — бунтовници въ деня на въстанието. Ради Качула — турско ухо, въспользованъ отъ случая, предъдалъ на турските власти и благоразумните бащи и синовете бунтовници. На 18 септември Чирпанскиятъ мръсенъ затворъ билъ „биткомъ — набитъ“ отъ благоразумни — бащи и бунтовници — синове. Благоразумните бащи за да освободятъ себе си и синовете си бунтовници отъ затвора напълнили съ злато шепитъ на Сайдъ-ага Змијата.

Съ краткото описание на Чирпанското движение автора свѣршва съ Септемврийското движение (1875 год.) и минава на Априлското въстание (1876 год.).

IX.

Априлското въстание.

ГЛАВА V.

Апостолитъ въ Гюргево и тѣхните дѣйствия. (стр. 291.)

На стр. 291 — 309 Зах. Стояновъ се мѣчи да раскрие предъ умственните очи на читателите си историческите причини на Априлското въстание. Предметътъ страници по расхвѣлеността си, по не систематиченъ.